

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 25Co/263/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613202745  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4613202745.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 36 857 033, v mene ktorej koná JUDr. Peter Kováč, advokát a konateľ, proti odporkyňi: B. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., O. XX/XX, o zaplatenie 1.424,96 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch zo dňa 14. 06. 2013 č.k. 4C/206/2013-55, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e.**

Odporkyňi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 437,17 eura s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 05. 2008 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh v časti o zaplatenie sumy 987,79 eura s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne a 0,05 % ročne zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že obaja mali v konaní čiastočný úspech. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 4 ods. 1, 2, 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa, Slovenská požičovňa, a.s., Kežmarok, uzatvorila s odporkyňou zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky v sume 50.000,- Sk, ktorá bola schválená 20. 06. 2005. V zmluve bola dohodnutá výška mesačnej splátky 1.270,- Sk a počet splátok 60, ktoré sa mali platiť poštovou poukážkou. Veriteľ Slovenská požičovňa, a.s., Kežmarok zanikol 31. 12. 2005 a navrhovateľ je jeho právnym nástupcom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 12. 09. 2011. Pohľadávka v čase postúpenia dosiahla sumu 1.134,61 eura a príslušenstvo 456,35 eura. Odporkyňa zaplatila sumu 1.222,53 eura. Súd prvého stupňa vychádzal zo záveru, že uzatvorená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je potrebné podľa zák. č. 258/2001 Z.z., v znení účinnom do 30. 06. 2006 skúmať, či má náležitosti požadované zákonom. Konštatoval, že zmluva bola uzatvorená písomne a obsahovala iba výšku úveru, počet a výšku splátok a údaj, že splátky sa budú platiť poštovou poukážkou. Iné údaje neuvádzala, pričom podľa § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona zmluva mala obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov. V prípade, že tento údaj neobsahovala, podľa zákonnej úpravy platí, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S ohľadom na tento záver konštatoval, že odporkyňa je povinná vrátiť iba istinu v sume 50.000,-Sk, čiže sumu 1.656,70 eura. Keďže zaplatila sumu 1.222,53 eura, neuhradený rozdiel v sume 437,17 eura ju zaviazal zaplatiť rozsudkom. Úrok z omeškania priznal navrhovateľovi podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. od 21. 05. 2008 s odôvodnením, že posledný

predpis splátky bol 20. 05. 2008. Keďže navrhovateľka splátku neuhradila, nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania. Ďalej uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že všeobecné obchodné podmienky boli súčasťou zmluvy uzatvorenej s odporkyňou, pretože jej podpis sa nachádza iba na zmluve a nie na všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľovi nič nebránilo podľa názoru súdu, aby údaj o RPMN uviedol v samotnej zmluve a nie iba odkazoval na všeobecné obchodné podmienky, kde je uvedený údaj uvedený len v tabuľkách, čo môže pôsobiť zavádzajúco na spotrebiteľa.

Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a priznať mu sumu 987,79 eura s príslušenstvom v zmysle žalobného petitu. Uviedol, že všeobecné obchodné podmienky tvoria súčasť zmluvy a sú jej rovnocennou časťou. Z ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že obsah týchto zmlúv tvoria individuálne obchodné podmienky, ako aj podmienky, ktoré individuálne dohodnuté neboli. Uvedenie údajov o výške ročnej percentuálnej miery nákladov vo všeobecných obchodných podmienkach spĺňa preto zákonnú požiadavku podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.. Záver, kedy údaj o RPMN nie je možné uviesť vo všeobecných obchodných podmienkach, je arbitrárny a nepreskúmateľný. Súd podľa jeho názoru ani neuviedol žiadne ustanovenie právneho predpisu, z ktorého takýto záver vyvodzuje. Z ust. § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka, resp. § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka pritom vyplýva presný opak, teda že obsah spotrebiteľskej zmluvy je možné určiť aj s odkazom na všeobecné podmienky. Týmto odkazom sa stávajú súčasťou zmluvy od jej vzniku. Tvrdenie súdu, že údaj o RPMN v tabuľkách je zavádzajúci, nezodpovedá skutkovému stavu veci, naopak zvolená grafická úprava poskytuje oveľa lepšiu orientovanosť o údajoch o RPMN, keďže prehľadným spôsobom uvádza v príslušnej časti, aká hodnota RPMN platí pre pôžičky v určitej výške a s určitou dobou splatnosti. Vytkol súdu prvého stupňa, že nepostupoval správne ani pri posúdení nároku na zaplatenie sankčného úroku 0,05 % denne.

Odporkyňa k odvolaniu písomné vyjadrenie nepodala.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP pri súčasnom verejnom vyhlásení rozsudku za splnenia podmienok uvedených v § 214 ods. 3 v spojení s § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyňi domáhal zaplatenia sumy 1.424,96 eura s príslušenstvom, pozostávajúcej z neuhradenej časti úveru vo výške 968,61 eura a zmluvnej pokuty 456,35 eura. Nárok odvodzoval zo zmluvy o úvere, ktorú s odporkyňou uzatvoril jeho právny predchodca s tým, že jej bol poskytnutý úver vo výške 2.529,38 eura, splatný v 60-tich mesačných splátkach po 42,16 eura. Odporkyňa zmluvnú povinnosť neplnila, čím porušila zmluvné podmienky a od splatnosti úhrady poslednej splátky, splatnej 20. 05. 2008, je v omeškaní. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že v zmluve o úvere medzi účastníkmi konania nebol dohodnutý údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto je potrebné vychádzať z toho, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a navrhovateľovi prináleží nesplatená časť úveru v sume 437,17 eura s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 21. 05. 2008, teda dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej nesplatennej splátky úveru. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že absencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o úvere má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tento právny záver je súladný s ust. § 2, § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Je nepochybné, že zmluva o poskytnutí pôžičky je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je potrebné podriaďiť ju ustanoveniam Zákona o spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľskom úvere a Občianskeho zákonníka upravujúcich právnu problematiku spotrebiteľských zmlúv. V zmysle § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31. 12. 2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol ovplyvniť obsah dodávateľom vopred

pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. S ohľadom na vyššie uvedené správne právne a skutkové závery súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu a využíjúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov a na tieto v podrobnostiach ďalej poukazuje. S ohľadom na to, že v zmluve o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, je správny záver súdu prvého stupňa, že úver je potrebné podľa zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov. RPMN je číslo vyjadrené v percentách, ktoré spotrebiteľovi umožňuje jednoduché porovnanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek. Pre spotrebiteľa je najvýhodnejším úverom alebo pôžičkou tá, ktorá má najnižšiu hodnotu RPMN pri rovnakých vstupných dátach (suma úveru a doba, na ktorý je poskytnutý). RPMN predstavuje celkové náklady spojené s úverom alebo pôžičkou. Do výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou. Túto základnú informáciu musí banka, resp. splátková spoločnosť poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke úveru alebo pôžičky. V prípade, ak RPMN nie je uvedená v zmluve, považuje sa úver za bezúročný, ak klient neplatí ani poplatky spojené s takýmto úverom. RPMN je banka alebo splátková spoločnosť povinná uvádzať pri úveroch a pôžičkách, na ktoré sa vzťahuje Zákon o spotrebiteľských úveroch. Cena nakupovaného tovaru alebo služby predstavuje jedno z mnohých kritérií pri jeho výbere, ktorému spotrebiteľia prikladajú veľkú váhu. V prípade úverov, resp. pôžičiek je ich cenou úroková miera vyjadrená v %, na základe ktorej sa vypočítava úrok (suma v eurách) zaplatený v banke alebo v splátkovej spoločnosti. Vzhľadom k tomu, že klient často platí, okrem úroku aj iné poplatky súvisiace s úverom (vedenie úverového účtu, poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru a pod.), úroková sadzba nepodáva presný obraz o celkovej cene úveru. Lepším ukazovateľom ako úroková miera je práve ročná percentuálna miera nákladov, ktorá okrem úrokovej miery zahŕňa aj poplatky spojené s úverom, resp. pôžičkou. Pri spotrebiteľských úveroch je potrebné uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov z dôvodov ochrany spotrebiteľa. Vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov na poskytnutie úveru. Porovnaním pri vhodných spotrebných úveroch sa ľahko zistí, ktorý úver je výhodnejší. Čím menšie je RPMN, tým je úver lacnejší. Údaj o RPMN teda slúži spotrebiteľovi ako ukazovateľ na jednoduché porovnanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek. Námietku navrhovateľa, že údaj o RPMN je obsiahnutý vo všeobecných zmluvných podmienkach, a preto je potrebné vychádzať z toho, že bol dohodnutý v zmluve, nie je možné akceptovať. Z ust. § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva, že údaj o RPMN musí byť uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Všeobecné obchodné podmienky jednak nie sú zmluvou a v danom prípade ani nebolo preukázané, ako aj súd prvého stupňa správne konštatoval, že v čase uzatvorenia zmluvy tvorili súčasť zmluvy, že sa s nimi odporkyňa riadne oboznámila. V zmluve absentuje údaj o tom, že by boli súčasťou zmluvy alebo iný údaj, z ktorého by bol tento záver preukázaný, preto tvrdenie navrhovateľa, právneho nástupcu pôvodného poskytovateľa úveru s odstupom niekoľkých rokov, že všeobecné obchodné podmienky tvorili súčasť zmluvy, bez preukázania tejto podstatnej náležitosti s ohľadom na jednoznačnú zákonnú úpravu je nenáležitý a nepostačujúci. Z uvedených dôvodov preto aj odvolací súd vychádzal z toho, že pokiaľ v zmluve o poskytnutí úveru (pôžičky) nebol jednoznačne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, je potrebné vychádzať z toho, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Za situácie, že z celkovej sumy poskytnutého úveru 1.659,70 eura odporkyňa uhradila sumu 1.202,53 eura, súd prvého stupňa správne rozhodol, keď odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi neuhradený rozdiel v sume 437,17 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej neuhradenej splátky úveru.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 214 ods. 1 a §142 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.